

dluhu. Dlužník má právo žádati, by se přejímatel dluhu sám postaral o výmaz, ale jest také oprávněn sám provést výmaz a žádati, by přejímatel dluhu mu poskytl k tomu prostředky.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1932, Rv II 559/31.)

Žalobu, již se domáhaly žalobkyně na žalovaném zaplacení 2.953 Kč, procesní soud první stolice pro tentokrát zamítl. Odvolací soud k odvolání žalobkyň napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud uznal podle žaloby.

Důvody:

Dovolání, pokud se opírá o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), nelze upřítí oprávnění. Žalobkyně tvrdily, že žalovaný několikrát k jejich zmocněnci Františku P-ovi a v kanceláři notáře Dr. M-a prohlásil, že jim nahradí veškerou škodu, která jim vznikne z nedodržení tržové smlouvy ujednané o domku č. p. 88 s Bohumilem G-em, a že se zejména zavázal, že jim zaplatí v takovém případě dvojnásobný závdavek 4.000 Kč a veškeré útraty, které by jim vznikly, kdyby je snad Bohumil G. žaloval o zaplacení 2.000 Kč jako náhradu, a veškeré s tímto sporem spojené útraty, a že svůj závazek také písemně potvrdil, a žádají, aby jim žalovaný zaplatil 2.000 Kč a soudní útraty, které Bohumilu G-ovi zaplatiti byly samy odsouzeny a soudní náklady jim vzešlé. V písemném potvrzení, jež žalovaný uznal za pravé, převzal žalovaný na sebe »tuplování závdavku při prodeji domku a další jiné výlohy snad soudní«. Jde tudíž o převzetí splnění dluhu, který příslušel Bohumilu G-ovi proti žalobkyním. Podle § 1404 obč. zák. ručí žalovaný za to, by Bohumil G. na žalobkyně nenastupoval. Této povinnosti žalovaný nedostál, ježto nezaplatil Bohumilu G-ovi dluh a tento žaloval nynější žalobkyně a vedl k vydobytí své pohledávky na jejich majetek exekucí vnuceným zřízením práva zástavního. Tím utrpěly žalobkyně škodu, neboť jejich nemovitosti jsou nyní zatíženy zástavním právem, kterým by zatíženy nebyly, kdyby žalovaný byl splnil svou smluvní povinnost. Podle § 1323 obč. zák. mohou se žalobkyně domáhati obnovení dřívějšího stavu, to jest výmazu zástavního práva, což předpokládá zaplacení zástavního dluhu. Mají právo žádati, by žalovaný sám se postaral o výmaz, ale jsou také oprávněny samy výmaz provést a žádati, by jim žalovaný prostředky k tomu potřebné poskytl, poněvadž nemohou býti nuceny, by učinily za žalovaného náklad, kterým jest povinen. Námitka, že nemohou zaplacení žádati, poněvadž samy ještě dluh nezaplatily, není tedy důvodná. Za tohoto stavu věci bylo žalobě vyhověti.

Čís. 12246.

Společnosti s ručením obmezeným (zákon ze dne 6. března 1908, čís. 58 ř. zák.).

Stačí již pouhá přítomnost všech společníků, ať osobní nebo zástupci, k usnášení se o předmětech, jichž projednávání nebylo ohlášeno aspoň tři dny před valnou hromadou způsobem předepsaným pro svolání, aniž by bylo třeba ještě zvlášť projeveného souhlasu.

Stanovila-li společenská smlouva, že společnost má tři jednatele a že, odpadne-li některý z jednatelů, vykonávají zbývající jednatele činnost představenstva až do příští valné hromady, nemohou úkony, k nimž třeba souhlasu představenstva, býti s účinkem předsevzaty, nemá-li sbor jednatelů aspoň dva členy.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1932, Rv II 591/31.)

Žalobce, Leopold K., domáhal se na žalované společnosti s r. o. a na Dr. K-ovi, by bylo uznáno právem, že žalobce jest vlastníkem závodního podílu 160.000 Kč, převedeného naň Dr. K-em, jakož i dalších důsledků z toho vyplývajících. Ve sporu šlo mimo jiné o to, zda se převod závodního podílu na žalobce stal se souhlasem představenstva společnosti, jakž bylo v souzeném případě třeba, a zda valnou hromadou společnosti byl platně zvolen Jaroslav K. jejím jednatelem. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic.

Nejvyšší soud uvedl v otázkách, o něž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Přisvědčiti jest dovolateli, že z předpisu čtvrtého odstavce § 38 zákona ze dne 6. března 1906 čís. 58 ř. z. nelze dovoditi, že by nestačila již pouhá přítomnost všech společníků ať již osobní nebo zástupci, k usnášení o předmětech, jichž projednávání nebylo ohlášeno aspoň tři dny před valnou hromadou způsobem předepsaným pro svolání, nýbrž, že by bylo třeba ještě zvlášť projeveného souhlasu. I když snad na valné hromadě ze dne 15. srpna 1927 byli zastoupeni všichni společníci a všichni hlasovali i o resignaci S-a, i o volbě Jaroslava K-a, vyplývalo by z toho jen to, že by byla zhojena vada opomenutí včasného ohlášení předmětu, o němž mělo býti projednáno. Věcné důsledky by však dovolatel z této skutečnosti nemohl s úspěchem dovozovati vzhledem k tomu, co se dále stalo a o čem bude ještě řeč. Jest proto i lhostejno, zda byly zhojeny vady vyhlášky pořadu tím, že nebyly uplatněny žádným společníkem v preklusivní lhůtě § 41 uved. zák.

K otázce, zda by stačil ke schválení převodu podílu Dr. K-a na žalobce souhlas jen jediného jednatele, jest uvésti toto: Podle § 15 zák. čís. 58/1906 musí míti společnost jednoho nebo několik jednatelů. Společenská smlouva ze dne 19. listopadu 1918 stanoví v § 11, že společnost má tři jednatele, které volí valná hromada na dobu tří let. Nespokojuje se tedy smlouva jen s jediným jednatelem, nýbrž zřizuje sbor tří jednatelů, kteří tvoří její představenstvo (§ 15 uved. zák.). Podle § 16 společenské smlouvy vykonávají zbývající jednatele činnost představenstva až do příští valné hromady, která ustanoví jednatele nového, odpadne-li některý z jednatelů před uplynutím dotyčného tříletého období. Z toho je patrné, že smlouva vyžaduje vždy součinnost aspoň dvou jednatelů,

poněvadž má opatření jen pro případ, že by odpadl »některý z jednatelů«, tedy jeden a mluví o činnosti »zbývajících jednatelů«, tedy nikoli jen jediného zbývajícího jednatele. Nechce tudíž svěřiti správu podniku jen jedinému jednatele, a to ani pro obor činnosti v poměru vnitřním (§ 13 smlouvy). Z toho vyplývá, že úkony, k nimž třeba souhlasu představenstva, nemohou býti s účinkem předsevzaty, nemá-li sbor jednatelů aspoň dva členy.

V dalším dovodil dovolací soud ze zjištěných okolností, že v době, kdy podle tvrzení žaloby bylo dáno svolení představenstva k převodu závodního podílu na žalobce, neměl sbor jednatelů aspoň dva členy.

Čís. 12247.

Pojišťovací smlouva.

Bylo-li podle pojišťovacích podmínek nároky z pojištění proti povinnému ručení uplatňovati pod ztrátou práva k žalobě soudně nejdéle do šesti měsíců po obdržení zamítavého výměru, jde o lhůtu propadnou.

Dopis pojišťovny, jímž odmítla nárok pojistníka, obsahuje právní poučení o následcích nepodání žaloby včas ve smyslu § 20, odstavec druhý, pojišť. zák., odkazuje-li na ustanovení pojišťovacích podmínek, jež spojuje s nepodáním žaloby včas ztrátu žalobního práva.

Nemožnost pojistníka podati žalobu proti pojišťovně v propadné lhůtě, nelze spatřovati v tom, že mu nebyla známa výše náhradního nároku poškozeného proti němu. Pojistník mohl podati určovací žalobu a právní zájem odůvodniti poukazem na propadnou lhůtu § 20 (2) pojišť. zák.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1932, Rv II 670/31.)

Žalobce byl pojištěn u žalované pojišťovny proti povinnému ručení při výkonu svého povolání. Dne 18. února 1927 podala na žalobce žalobu Augusta Sch-ová o náhradu škody, již prý jí způsobil při výkonu svého povolání. Dopisem ze dne 28. ledna 1927 odmítla žalovaná pojišťovna hraditi žalobci škodu, již prý způsobil Augustě Sch-ové. Žalobce vyčkal vyřízení sporu s Augustou Sch-ovou a po doručení rozsudku dovolacího soudu (dne 5. března 1930), jímž byl uznán povinným hraditi Augustě Sch-ové škodu, podal dne 25. března 1930 na žalovanou pojišťovnu žalobu o výplatu pojistného. Procesní soud prvé stolice žalobu zamítl, ježto byla podána až po uplynutí lhůty stanovené v pojišťovacích podmínkách. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: V otázce promlčení posoudil prvý soud věc správně po stránce právní. Podle § 16 všeobecných pojišťovacích podmínek, jež jsou v souladu s ustanovením § 20 pojišť. zákona, musí nároky z pojištění pod ztrátou práva k žalobě býti soudně uplatňovány nejdéle do šesti měsíců po obdržení zamítavého výměru žalované společnosti, což platí i tehdy, nebyla-li v této lhůtě na pojištěného podána žaloba poškozeného. Nesporno je, že žalovaná strana svým dopisem ze dne 28. ledna 1927 odmítla případné nároky odvolatelovy na odškodnění, takže tímto dnem počala běžeti šestiměsíční lhůta promlčecí. Zda